

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Lysholt Hansen: Jeg skal ganske kort meddele, at vi har været enige om i finansudvalget at følge hidtidig praksis: her ved anden behandling ikke at tage nogen drøftelse, fordi ændringsforslagene først kommer til tredje behandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1-31 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i finansudvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om optagelse af statslån i udlandet.

(Lovforslaget (nr. 178) findes i tillæg A. sp. 4929, fremsættelsen i tidenden sp. 3256).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Erling Olsen: På mit partis vegne skal jeg anbefale lovforslaget, der giver ministeren en øget bemyndigelse til at optage statslån i udlandet.

Selv om underskuddet på betalingsbalancen nu er blevet nedbragt væsentligt, vil der fortsat være brug for at optage nye statslån i udlandet til erstatning for gamle lån, der skal afdrages, til styrkelse af vores valuta-beholdning og til omlægning af vor udenlandske gæld fra kortfristet til langfristet, alt sammen for at skaffe det valutariske grundlag for en langsigtet økonomisk politik.

Nu er optagelse af lån på det internationale kapitalmarked både noget, der kan tage lang tid, og noget, der kan kræve hurtig handling. Derfor er det hensigtsmæssigt, at regeringen har en vis bevægelsesfrihed, så at den kan forhandle sig frem til de billigste og mest fordelagtige langsigtede lån. Det får den ved lovforslaget, og derfor kan mit parti støtte det.

Clara Munck: Det er faktisk et meget sørgeligt lovforslag, vi nu har til behandling. Det går i al sin enkelhed ud på at bemyndige økonomi- og budgetministeren til at optage lån i udlandet for et beløb af 1½ milliard kr.

Læser man lovforslaget igennem, siger det ikke så lidt om, hvorledes vi i dette velfunderede land egentlig handler med vore muligheder og vore midler. Vi har i 1972 optaget alene i statslån ikke mindre end 1,4 milliarder kr., og sammenholder vi det med de øvrige offentlige lån, kommer vi op på 2,3 milliarder kr. Det er klart, at med en sådan årlig lånoptagning får vi det problem, at vi også må tilbagebetale lånene, og at vi må forrente dem.

Det fremgår af materialet, at vi har kortfristede lån på ca. 12 milliarder kr., og ministeren gør opmærksom på i sin fremsættelse til dette lovforslag, at netop disse 12 milliarder kr. vil gøre det betydningsfuldt og hensigtsmæssigt, at vi kan optage langfristede lån i stort set samme omfang som de foregående år. Det henviste hr. Erling Olsen også til, men desværre er forholdet jo det, at vi også i maj sidste år drøftede en så stor kortfristet gældsætning som de 12 milliarder kr., og med den bemyndigelse, ministeren har kunnet bruge indtil nu, er der altså ikke sket nogen ændring, til trods for at vi her i landet har investeret mindre, og til trods for at vort bytteforhold over for udlandet er forbedret.

Jeg kalder det altså et sørgeligt lovforslag, fordi det tegner et meget stærkt billede af, at vi stadig væk ikke har haft vilje — for regeringens vedkommende måske evne — til at omstille, om jeg så må sige, samfundsstyringen sådan, at vi lever i forhold til, hvad vi er i stand til at producere.

Ser vi på, hvad det koster os — og det gør ministeren meget rigtigt op — skal vi altså i tilbagebetaling og forrentning af statens og andre offentlige lån i udlandet betale mere end 1,2 milliarder kr. om året. Vi vil i løbet af de første 4 år skulle betale lige så meget som den valutareserve, vi nu har oparbejdet, og det vil i realiteten sige, da vi i det kommende år også regner med et voksende underskud på betalingsbalancen, at vi kan se frem til en fortsat gældsætning. Vi skulle faktisk op på et overskud på ca. 2 milliarder kr. på betalingsbalancen blot for at ned-